

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 429. Usque Ad Annum 483

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117816

§. 43. Concilium Romanum Ephesino oppositum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66052](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66052)

Sæculum V. omnium Ecclesiarum Communionem exclu-
 A.C. 449. dant.

§. XLIII.

Concilium Romanum Ephesino oppo-
 situm.

Hilarus Diaconus Romam pervenit sub
 Finem Mensis Sept. jam vero singu-
 lis annis initio Octobris in Urbem Conci-
 lium convocabatur, cum igitur opportu-
 nissime Patres essent congregati, de his
 statim, quæ Ephesi acta erant, delibera-
 tum. Omnia communi omnium Sen-
 tentia rejecta sunt, & plures epistolæ No-
 mine S. Leonis, & Concilii scriptæ. Pri-
 ma ad Imperatorem Theodosium dirigi-
 tur, in qua S. Leo, Dioscorum plurima
 adhibita vi egisse, & in Concilio Ephesino
 nullam Canonum rationem habitam con-
 queritur. *Relatum est ad nos, inquit: nos
 omnes eos, qui ad Concilium convenerant, ad
 ferendam Sententiam fuisse admissos. Qui-
 dam rejecti sunt, quidam introducti, qui
 victas, captasque manus dederunt, & quod
 Dioscorus impie petebat, coacti subscripse-
 runt, optime gnari, actum esse de sua Digni-
 tate, nisi obedirent. Legati nostri con-
 stanter restiterunt, & merito, nam totum
 Fidei Christianæ Mysterium tollitur, nisi
 crimen istud, omni Sacrilegio majus, dele-
 atur. Igitur Ego & Fratres mei obte-
 stemur te (ne silentium nostrum coram
 Tribu-*

Epist. Leon.
 16. al. 4.

Tribunali Jesu Christi nos reos faciat) Sæculum V.
 & in conspectu inseparabilis Trinitatis, A. C. 449.
 & omnium Angelorum obsecramus te! ju-
 be, ut omnia in eo statu, in quo ante hæc
 judicia fuerant, permaneant, donec ex toto
 Mundo major Episcoporum numerus con-
 gregetur!

Et inferius: Omnes Italiae nostræ Ec-
 clesie, & Episcopi, cum lacrymis tibi sup-
 plicant, ut Concilium universale in Italia
 celebrari jubeas, cum Nostri fideliter re-
 clamant, iisque Flavianus Libellum Ap-
 pellationis tradiderit. Ita omnia de Fide
 dubia, & omnes dissensiones, quæ vincu-
 lum charitatis dirumpunt, auferentur.
 Episcopi ex Provinciis Orientis quoque
 adveniant, ut, qui infirmitate animi er-
 rarunt, restitui possint. Ex Concilii Ni-
 cæni Canonibus, huic epistolæ adjectis, in-
 telliges, quam necessaria, postquam appel-
 latum est, nostra postulatio sit. Dubium
 non est, quin Canones Nicæni, hic me-
 morati, nulli sint alii, quam Sardicenses,
 & notatu dignum, in quem sensum eos
 S. Leo interpretetur; (*) quamvis enim

Sap. I. XII.
 §. 39. &
 l. XXIV.
 §. 6.

Kk 2 illi

(*) Ueber diese Sardicensische Canones ver-
 muthet unser Uebersetzer, und saget in seiner An-
 merkung; daraus sey das Recht der Appellation
 entstanden, welches ob es wohl anfänglich nur auf
 die Absetzung der Bischöfe eingeschränket gewesen,
 dennoch

Sæculum V. illi Canones, Appellatione ab Episcopis
 A.C. 449. interjecta, soli Papæ judicium tribuere
 v. Quesn. deantur, tamen S. Leo id Concilio uni-
 Dissert. 8. versali defert, atque illud convocandi ne-
 cessitatem, tam ex Canonum præscripto,
 quam ex Appellatione, a Flaviano suis
 adversariis opposita, infert. (*) Secun-

dennoch nachher auf alle vorkommende Fälle er-
 weitert worden. Im Anfange wäre es eine bloße
 Gunst, und Gefälligkeit gewesen, nachher sey eine
 Schuldigkeit daraus geworden. Ja freylich! sind
 die Fälle, welche in den Geschichten des Herrn
 Fleury allein vorkommen, hätten den Uebertritt
 von den Rechten des Römischen Stuhles überzeu-
 gen können, wenn er keine Vorurtheile vor den Augen
 hätte. In den dreyen ersten Jahrhunderten
 war die Ausübung solcher Rechte, welche den Nach-
 folgern Petri auf seinem Bischöflichen Stuhle nach
 den Worten Christi im Evangelio zugesprochen
 theils unmöglich, theils nicht nothwendig; sind
 doch viele Fragen von den Geheimnissen des Glau-
 bens, und der Menschwerdung Christi selbst allererst
 nach den entstandenen Ketzereyen des Arius, Ne-
 storius, und Eutyches in ein volles Licht gesetzt
 worden. Allein so viel Einsicht hat unser Ueberset-
 zer nicht.

(*) P. Balduinus in sua Reflexione ad hunc
 Librum, & Numerum dicit Fleurium sibi ipsi ap-
 plaudere in S. Leonis verbis: quod Appellatio-
 nem S. Flaviani Concilio deferat, quamvis id Ca-
 nones Sardicenses soli Papæ tribuisse videantur.
 Nulla

da epistola Synodalis S. Leonis, & Concilii Romani, ad S. Pulcheriam data est. Idem, quod in præcedenti epistola, queritur, quod nempe epistola sua ad Flavianum Ephesi non fuerit lecta. Declarat, quod omnes Episcopi Occidentis Communionem cum Flaviano conservent, & rogat Sororem Principem, ut illorum preces, qui Concilium universale peterent,

Sæculum V.
A. C. 449.

Epist. 41.
al. 26.

S. Leonis
Papæ epistolæ.

K k 3

Nullus hic plausus! sed quid S. Leo scripserit, Fleurius simpliciter refert. Addit Pater Balduinus: sed Fleurium ad ea advertere oportuisset, quæ ipsemet inferius in Libro XXX. Num. XXXV. ex S. Gelasio excerptis, nempe: *frequenter etiam sine Concilio præcedente Sacra Sedes eos absolvit, quos Concilium inique damnaverat, & eos damnavit, quos damnari oportuit.* Ecce hic P. Balduinus dari in SS. Pontifice Auctoritatem absolvendi, & damnandi sine Concilio ex ipsius Fleurii excerptis probat. Ubi hic mala fides? At aliqua verba omisit; respondeo: noluit omnia verba reddere, sed sensum. Quid est, quod conqueratur P. Balduinus? cum, ipsemet iudice, ex his excerptis Fleurii satis constet, S. Gelasium dixisse, Papam in Concilio damnatos, etiam nullo existente Concilio posse absolvere? Si Pater Balduinus, omissis inutilibus jurgiis, ex Historia Fleurii testimonia pro Auctoritate Sacræ Sedis, ab ipso ex omnibus Sanctis Patribus, & SS. Pontificibus excerpta, conscribere voluisset, integrum volumen, Ecclesiæ utilissimum, & refellendis Hæreticis aptissimum, edidisset.

- Sæculum V. terent, apud Fratrem Imperatorem suo
 A. C. 449. suffragio fulciret. Epistola tertia data
 Epist. 45. est ad Clericos, Magistratus, & populum
 al. 21. Constantinopolitanum; in ea solatium
 ingerit, hortaturque, ut constantes in Fi-
 de, & Episcopo suo obedientes perseve-
 rent. *Quoniam*, ait S. Leo, *quisquis*
 Epist. 47. *Flaviani Sedem invadere, ipso in vivis*
 al. 20. *agente, ausus fuerit, nunquam nostra Com-*
munionem dignus erit, aut Episcoporum cen-
sui inferetur. Epistola S. Leonis quarta,
 ad Faustum, Martinum, Petrum, Mag-
 num, Eliam, & Emanuelem, qui omnes
 Presbyteri, aut in urbe Constantinopoli-
 tana Abbates, data, in eundem finem
 scripta est, ut solatium afflictis afferat, &
 in Fide, atque obedientia sui Episcopi
 confirmet. Quatuor epistolæ Synodales
 eadem die, Idibus Octobris, Asterio, &
 Protogene Consulibus, id est, decima
 quinta Octobris, anno 449. scriptæ.
 S. Leo alias quoque epistolas privatas
 Epist. 42. scripsit. Prima est, ad S. Flavianum, ut
 al. 27. solatium ferret, & constantiam inspiraret;
 Epist. 43. necdum enim defunctum sciebat. Alte-
 al. 29. ra ad Anastasium Thessalonicensem, cui
 gratulatur, quod Ephesi non fuisset, hor-
 tatur, ut in Fide, & Communione Flavia-
 ni perseveret, & aliis fortitudinis exem-
 plum præbeat. Scripsit ad Julianum Coa-
 Epist. 44. num, eundem in finem, nempe ut æquo
 al. 30. animo esse juberet. Rursusque ad Cleri-
 Epist. 46. al. 23. cos,

cos, Magistratus, Populumque Constan-
tinopolitanum, ut de Incarnationis Fide,

Sæculum V.
A. C. 449.

quam tenere deberent, amplius erudiret.
Hæc ultima posterius quam cœteræ scri-
pta videtur, quia in ista S. Leo mentio-
nem facit de populi acclamationibus, quæ
conscriptæ, & ad ipsum missæ fuerant,
nec aliæ esse possunt, quam illæ, quibus
populus Flaviani Depositionem publice
maledictis infectatus fuerit. In hac epi-
stola S. Leo inter alia argumenta, quibus
Incarnationis veritatem probat, affert
Sacramentum Eucharistiæ, (*) *in quo ipsi*
infantes, inquit, ore suo veritatem Corpo-
ris, & Sanguinis Jesu Christi confiten-
tur. Nempe illo tempore parvuli Cor-
pus, & Sanguinem Christi accipiebant, &
cum cœteris respondebant: *Amen!* Hi-
larus Diaconus suo Nomine ad S. Pulche-
riam litteras dedit, excusans, quod Con-

K k 4

stanti-

(*) Da haben wir wiederum ein unvergleichli-
ches Zeugniß des Heil. Leo für die wahre Gegen-
wart Christi im Heil. Sacrament; unser Ueberset-
zer ist ein grosser Feind dieses Geheimnisses; was
saget er aber dazu? hat er vielleicht hier eine lange
Anmerkung gemacht, und diese Lehre heftig be-
stritten? ja wohl! er zeigt uns den Rücken, und
hat die fünf Zeilen von den Worten: in hac epi-
stola an, bis auf: Hilarus Diaconus, schlechter-
dings ausgelassen. Ey! Herr Uebersetzer! was wer-
den redliche Protestanten zu dieser Heldenthatsa-
gen?

part. 4.
p. 556.

Sæculum V. A. C. 449. stantinopolim non ivisset, ut epistolas Pa-
Conc. Calc. pæ, quas eidem reddendas habebat, tra-
p. 1. c. 24. deret. Significat quo modo res Ephesi-
 gestæ fuissent, quanto periculo fugisset,
 & refert Dioscori Tyrannidem, quam Pa-
 pa, & totum Occidentis Concilium dam-
 nasset.

§. XLIV.

Theodoretii Epistola ad S. Leonem.

Ep. 113. ap.
S. Leon. p.
 531.

Theodoretus, cum & ipse, quæ Ephesi
 acta essent, comperisset, ad S. Leo-
 nem Papam amplissimam dedit epistolam;
 in exordio agnoscit, Sanctam Sedem pri-
 mum locum tenere in omnibus. (*) De-
 inde in laudes Urbis, & speciatim S. Leo-
 nis prolixius excurrit, Zelum ejus adver-
 sus Manichæos effert, ejusdemque ad Fla-
 vianum Epistolam, quam legisse se, & ad-
 miratum, tanquam Spiritus S. verba, affir-
 mat. Inde ad causam suam descendens,
 de Dioscori injustitia queritur, qui se non
 vocatum, nec expectatum, absentem, &
 itinere triginta quinque dierum remotum
 condemnasset. Labores, quos pro Eccle-
 sia tulisset, memorat. *Ab annis viginti*
sex, inquit, munus Episcopale gero, nun-
quam

(*) In omnibus. in allen soll der Römische
 Stuhl den Vorzug haben; das war dem Ueberset-
 zer zu viel, darum hat er dieses Wörtgen aus-
 gelassen.